



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Reliquae Svnt Interrogationes De Statvis Et Ossibvs Sanctorum, & de consecratione Salis & alijs. De quibus brevis sit responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

re coniugium ijs, qui non sunt idonei ad cœlibatum. Nemo etiam debet socius esse eius prohibitionis, & quidem societas prohibitionis, cum per sese est peccatum, tum vero etiam est societas parricidiorum, quibus illa prohibitio defenditur. Sunt autem hæc proprijsimè Diabolorum furæ, impulsiones ad idola, ad mendacia, ad confusiones libidinum, & ad iniusta homicidia. Hæc concurrunt omnia in defensione Pontificij cœlibatus, quæ verè est societas cum Diabolo. Quare Deo gratias agant, qui ab ea societate alieni sunt, nec frangamur animis cum dicimur autores schismatis, sicut Esaias nos confortatur, Nolite timere probra hominum. Item: Si quis aliud Euangelium docet, anathema sit. Etiam Ethnicus Poëta Euripides in Heraclidis inquit: *ὃς ἔστι τὸ δὲ ἀπὸ τῶν θεῶν, ὅτι μὴ φέρονται, ἐγγύς μανθῶν ἑλθόντες.* Non igitur prohibeantur hi veri cultus, quos Deus seuerissime præcipit. Legitimum coniugium, vera Dei inuocatio, & exercitia timoris Dei, fidei, inuocationis, dilectionis plurima in cōiugio, sicut Paulus inquit: Saluatur mulier per generationem filiorum, si manserit in fide, dilectione, castitate & modestia, quibus verbis omnes virtutes sanctæ matris complexus est.

RELIQVÆ SVNT INTERROGATIONES DE STATVIS ET OSSIBVS SANCTORVM,
& de consecratione Salis & alijs. De quibus breuis sit responsio.

OMNIA hæc impia sunt, & cultus idolorum, alloqui ipsas statuas aut ossa, aut fingere Deum aut sanctos magis in vno loco seu ad hanc statuam alligatos esse, quam ad alia loca: Nihil differunt inuocationes, quæ fiunt ad Mariam Aquensem, seu Ratisbonensem ab inuocationibus Ethnicis, quæ fiebant ad Dianam Ephesiam, aut ad Iunonem Plataensem, aut ad alias statuas. Quod vero miracula narrantur, sciendum est, etiam si qua miracula facta sunt, esse præstigias Diabolorum, quia nullum miraculum recipiendum est contra hanc æternam legem, Dominum Deum tuum adorabis, & ipsi soli seruias. Deus vult esse efficax cum Sacramentis, quæ ipse instituit, & eo modo ibi est efficax, quem instituit non aliter. Vt non fingendum est, Baptismo ablui lepram, non fingendum est, per cœnam Domini dari felicem negotiationem, sed Deus eas res dat, quas promittit de usu, quem instituit. Ceterum exceptis Sacramentis vt instituta sunt, alligare Deum ad vllam rem, quod sit ibi magis efficax quam alibi, est fabricare idolum, & pugnat hæc imaginatio cum his dictis, Esa. 66. Cœlum sedes mea, & pugnat hæc imaginatio cum his dictis, Esa. 66. Cœlum sedes mea, terra scabellum pedum meorum, id est, Deus vbique adest. Quæ est ista domus quam edificatis? Ad quem respiciam, nisi ad contritum spiritum, & tementem sermones meos? Id est, Quocumque

K k 2 loco

loco inuocat Deum is, qui verbo Dei regitur, hunc ibi vere exaudit Deus. Et 1. Timoth. 2. Volo orare uiros in omni loco, leuantes sanctas manus, sine ira & sine hæsitacione, id est, Non frementes aduersus Deum, non dubitantes an sit prouidentia, an Deus curet homines, an te exaudiat. Et Iohan. 4. Prohibetur alligatio ad certum locum cum dicitur: Veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & ueritate, id est, uere agnitiua iuxta uerbum eius, non fingendo aliquid esse Deum, quod non est Deus, sicut Mahometistæ, etsi dicunt se inuocare creatorem cæli & terræ, tamen fingunt aliquid esse creatorem & Deum, quod neq; Deus neq; creator est: negant enim creatorem esse Patrem Domini nostri Iesu Christi, nec inuocant fiducia filij. Nec Papistæ inuocant fiducia filij, sed aut fiducia propriorum merituum conantur ad Deum accedere, aut merguntur in dubitationem perpetuam. Est igitur inuocare in ueritate, inuocare Deum uere agnitiua iuxta uerbum ipsius. Spiritu inuocare est habere motus Spiritus sancti in corde, timorem & fidem, ne inuocatio sit simulatio. Deniq; nota sit integra doctrina de uera inuocatione Dei, ex qua lumi potest refutatio perspicua impiarum inuocationum. Certum est etiam ad Magiltratum officium pertinere curam delendi statuas quæ inuocantur, uel ad quas alligatur efficacia Dei aut sanctorum, sicut scriptum est Deut. 12. Dissipate aras eorum, & confringite statuas. In hoc Articulo iursus nobis proponamus quæstionem de Schismate. Vociferantur aduersarij, non faciendam esse schismata, ingens bonum esse concordiam, eamq; anteferendam paruis erratis. Sed his omnibus opponamus uocem primi præcepti, Fugite idola. Item: Si quis aliud Euangélium docet, anathema sit. Quanquam autem terribile nomen est Schismatis, tamen sciamus nos cogi hoc æterno mandato Dei, ne homines mortuos inuocemus, neq; ad statuas confugiamus, hanc terram imaginationem circumferentes, uel Deum uel sanctos magis exaudire ad hanc statuam quam alibi. Hæc non sunt parua errata, sed euerfiones fundamenti, nouos Deos fingere, & idola fabricare. Multæ autem causæ corrumpunt iudicia in hominibus, in quibus non est lux uerbi Dei. Ut enim in morbis furiosi errant, sic multi fascinati à Diabolis non abhorrent à terribilibus opinionibus & exemplis. Habent applausores Stoici & Manichæi in manifestis mendacijs, quale hoc est, Omnia scelera necessario fiunt. Non reformidabant Ethnicis confusiones libidinum & mactationes filiorum. Talia exempla ostendunt magnam potentiam Diabolorum esse in captiuandis hominum mentibus. Sed ut minus atrociam dicam, consuetudo etiam deprauat iudicia, sicut Aristoteles inquit, *ὡς ἰσθάρμεν οὐτως ἀξίωμεν λέγειν*. Simonideum illud uisatum est, *τὸ δοκεῖν βιάσεται τὴν ἀλήθειαν*. Ethnicis Bacchanalia uidebantur esse tolerabiles ludi, sed cum Antiochus ea Ierosolymæ fieri

fieri iussisset, cogitemus quanto in dolore sancti senes & sanctæ matronæ fuerint, cum audirent inuocari Bacchum, vagari promiscue viros & mulieres, & rapi aliquas ad sceleratorum libidines. Ita quod multi non abhorrent à compellatione statuarum & hominum mortuorum, sit aut Diabolico furore, aut praua consuetudine, sed hi, in quibus est lux uerbi Dei, cohorrescunt cum cogitant se ad statuas fecisse inuocationes, & omnia talia spectacula abominantur, & sciunt mandata & doctrinam Dei de inuocatione, ij non metuant crimen schismatis, sed sciunt necessario obtemperandum esse mandato diuino: Fugite idola, etiamsi schismata, discordiæ, supplicia & ruinæ imperiorum sequuntur. Non de parua re certamen est, sed de fundamento, quod retineri necesse est. Multa magna scelera concurrunt in inuocatione hominum mortuorum, statuarum, & panis in circumgestatione, nec dubium est his idolorum adorationibus pœnas in genere humano cumulari. **PRECEM VR** autem filium Dei ueris gemitibus, ut & idola destruat, & semper **VERAM ECCLESIAM** colligat, doceat, iuuat & augeat, propter gloriam Dei, & pœnas mitiget.

DE CONSECRATIONE.

IMPUDENTIA est etiam, non inscitia, postulare ut retineantur magicæ consecrationes olei, salis, aquæ, herbarum, Papistis uisitatae, quas tamen ludibrijs Sophismatum tueri multi conantur, uidelicet hoc argumento:

Dicenda est precatio ad mensam:

ERGO & in Ecclesia fiant consecrationes, ut apparet ex uetustis Canonibus, multas res in templa allatas esse, & dictas esse preces de illis rebus. Sed & ille ipse ritus in uetustis Canonibus taxatus est. Erat enim imitatio sacrificiorum Ethnicorum, in quibus multa pomorum & liquorum genera offerebantur, ut cum inter primitias Aegyptij offerebant & manducabant ficos, uociferantes, **DVLCS VERITAS**, existimabant se magnum cultum Deo præstare. Erant autem & hi ritus Ethnici *κατα οὐδὲν* patrum, sed superstitione cumulate. Breuiter autem de Argumento respondeo.

Dicendo est ad mensam precatio:

ERGO fiant consecrationes olei, aquæ, in templis, uisitate Pontificijs. **NEGO** consequentiam. Et ratio est, Quia hæc nequaquam sunt similia. Precatio ad mensam agit gratias pro rebus corporalibus, & petit felicem usum corporalem ordinatum à Deo. Consecratio Pontificia transfert res illas ad usum spiritualem contra ordinationem Dei, uidelicet, ad deletionem peccatorum, & ad

K k 3 depulsi-